

Foto: Håkan Altrock
Photo: Håkan Altrock

Vikingaskepp Viking Ships

Skeppen var en förutsättning för vikingarnas resor. Vikingarnas sjömanskap i kombination med skeppens konstruktion gjorde nordborna mer eller mindre oslagbara. Krigsskeppen var långa och det kunde finnas plats för 60 roddare. De var grundgående och lätta att dra upp på stränderna. På så vis kunde vikingarna anfälla tyst och snabbt. De kunde sedan lämna platsen med hjälp av segel eller åror och behövde alltså inte vänta på vind.

The ships were essential for the Viking travels. The seamanship of the Vikings along with the design of the ships made the Scandinavians next to unbeatable. The warships were long and narrow and had room for approximately 60 oarsmen. They were of minimal draft and easy to pull ashore. This design made it possible for the Vikings to attack swiftly and silently. When they left they could make use of either sail or oars, which made them independent of winds.

Foto: Håkan Bältsjö
Photo: Håkan Bältsjö

Osebergsskeppets för har rekonstruerats. När skeppet grävdes ut var den nu rikt smyckade stäven till stora delar förmultnad. Foto: Eirik Irgens Johnsen, Kulturhistorisk museum, Universitetet i Oslo

The stern of the Oseberg ship has been reconstructed. When the ship was excavated the elaborately carved stern was almost totally decomposed. Photo: Eirik Irgens Johnsen, Museum of Cultural History in Oslo

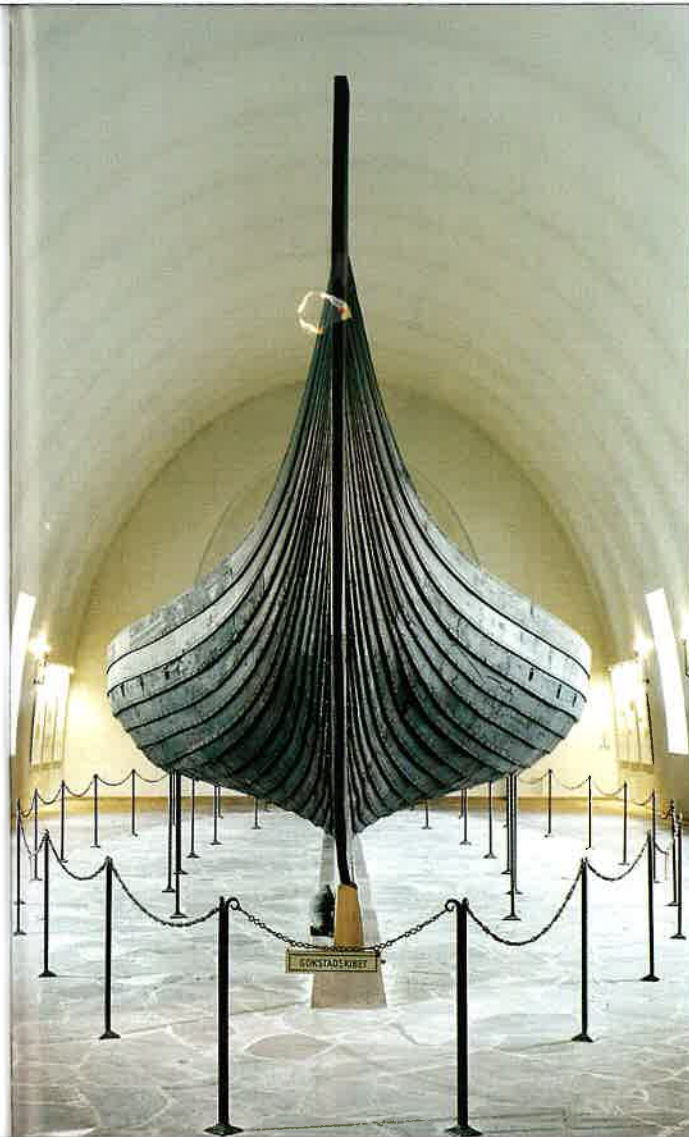
Två vackra skepp från 800-talet grävdes fram ur norska gravhögar i Gokstad och Oseberg, söder om Oslo, under 1800-talet. Deras konstruktion har bildat modell för hur vikingaskeppen såg ut, men egentligen är de exempel på exklusiva kungliga paradskepp.

En bättre källa till hur vikingarnas olika skepp såg ut fann man i Skuldelev utanför Roskilde i Danmark.

Skeppen som är från 1000-talet sänktes för att skapa en barriär utanför hamnen i Roskilde.

In the 19th century two beautiful ships dated to the 9th century were excavated from Norwegian burial mounds at Gokstad and Oseberg, south of Oslo. Their design may encapsulate our ideas of the beautiful Vikings ships, but they must instead be seen as extravagant royal yachts.

More typical Viking ships are those found at Skuldelev outside Roskilde in Denmark. These ships, which date from the 11th century, were sunk to form a defensive barrier in the inlet to the harbour of Roskilde.

Osebergsskeppet finns att beskåda på Vikingskips-huset i Oslo.

Foto: Eirik Irgens Johnsen, Kulturhistorisk museum, Universitetet i Oslo

The Oseberg ship can be seen at the Viking ship museum in Oslo.

Photo: Eirik Irgens Johnsen, Museum of Cultural History in Oslo

Det fanns två distinkta typer av skepp: de långa, smala krigsskeppen och de breda, fylliga handelsskeppen. Handelsskeppen, användes av bosättare och handelsresande. Konstruktionen skiljer sig väsentligt från krigsskeppen. Handelsskeppen var 16 till 20 meter långa, breda och höga i förhållande till längden. Det fanns däck i akter och för och på så sätt bildades ett lastutrymme i mitten. De var segelskepp och hade endast några årpar.

There were two distinct types of ships: the long, narrow warships and the wider merchant ships. The merchant ships were used by settlers and merchants alike. Their design was very different from that of the warships. The merchant ships were about 20 metres long and wide and high in relation to their length. At the bow and stern there were decks, forming a cargo hold in the middle. These ships were mainly for sailing and only had room for a few rowers.

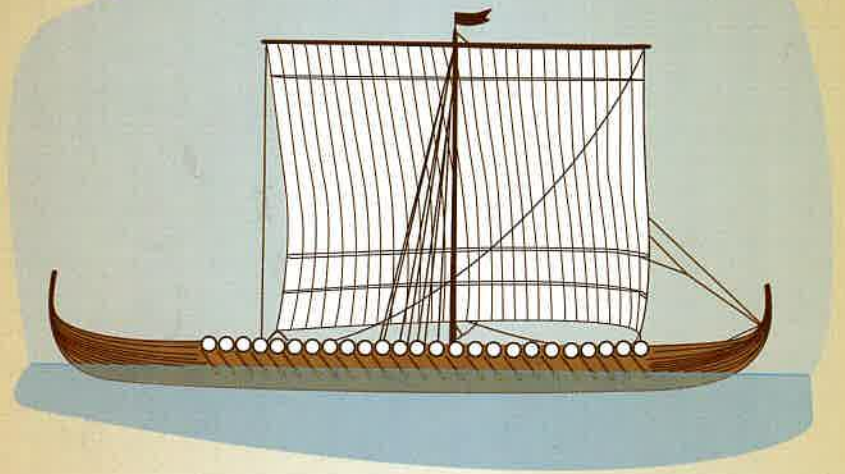

Foto: Ann Bergerlind   Photo: Ann Bergerlind

I österled var vikingarna tvungna att använda mindre båtar. Resorna gick på floderna Volga och Dnepr genom Ryssland till Novgorod och Kiev. De fortsatte ibland till Konstantinopel och vidare till Kaspiska havet. Det var svårt ta sig fram genom forsar och strömmar. Ibland var vikingarna tvungna att dra båtarna över land.

In the east the Vikings had to use smaller boats, as they travelled along the rivers Volga and Dnieper through Russia to Novgorod and Kiev. At times they carried on to Constantinople and the Caspian Sea. The rivers were at times difficult to navigate as they were fast flowing with many rapids. In some places the Vikings had to pull the boats across land.

Båten Himingläva på Mälaren
Foto: Tomas Nordhjelm

The vessel Himingläva on Lake Mälaren.
Photo: Tomas Nordhjelm

Mer än tusen vikingatida skatter, till största delen bestående av silver, har hittats i Skandinavien. Över 90 000 arabiska mynt berättar för oss om hur viktig handeln i öster var för nordborna.

Oron i Medelhavet i samband med Islams expansion västerut gjorde att vikingarna kunde överta delar av handeln med lyxvaror som tidigare förmedlats via Sydeuropa. De ryska floderna blev nya länkar till karavandvägarna från öster. Vikingarna förmedlade varor så långt bort ifrån som Kina och Indien. Dessa kontakter syns bland annat i hur kläder från handelsstaden Birka i Mälaren dekorerades med kinesiskt siden.

Over a thousand Viking hoards, consisting mostly of silver, have been found in Scandinavia. The finds of more than 90 000 Arabic coins demonstrate the significance of the eastern trade to the Norse.

The turmoil in the Mediterranean caused by the westward Islamic expansion created an opportunity for the Vikings to take over parts of the trade with luxury goods previously supplied through southern Europe. The Russian rivers provided a link with caravan routes from the east and in this way Vikings imported goods from as far away as China and Persia. These contacts can be illustrated by clothes decorated with Chinese silk found in the Viking town of Birka.

Skatten från Hågvalds i Gerum, Gotland, är ett exempel på de hundratals skatter man har funnit nedgrävda på ön.

Foto: Raymond Hejdström, Länsmuseet på Gotland

The treasure from Hågvalds in Gerum is one example of the hundreds of hoards found on the Swedish island of Gotland.

Photo: Raymond Hejdström, The County Museum of Gotland

På detta fält låg den vikingatida handelsstaden Birka.

Foto: Alexandra Sanmark

The Viking town Birka was situated in this field.

Photo: Alexandra Sanmark

Städer Towns

Den ökande handeln gav upphov till många handelsplatser och städer i Norden, Östersjöområdet och Västeuropa. De mest kända är Birka i Sverige, Hedeby i vikingatidens Danmark, Kaupang i Norge, Grobin i Lettland, York i England och Dublin i Irland. Sådana platser skyddades av lokala kungar och hade försvarsanläggningar såsom pålverk i vattnet och omgärdades ibland av jordvallar med befästningstorn. På så sätt kunde städerna ge skydd åt rika handlare.

The growing trade resulted in many trading settlements and towns in Scandinavia, the Baltic region and Western Europe. The most well known are Birka in Sweden, Hedeby in Viking Age Denmark, Kaupang in Norway, Grobin in Latvia, York in England and Dublin in Ireland. Towns like these had the protection of local kings and defences, such as palisades outside their harbours. Some were also surrounded by earth ramparts with protective towers. In this way, towns could provide protection for wealthy traders.

På Birkamuseet finns modellen som visar hur stadsbornas liv kan ha sett sig på vintern.

Foto: Alexandra Sanmark

A model at the Birka museum showing the life of the townspeople during the winter.

Photo: Alexandra Sanmark

Tillverkning av en förstäv till ett skepp.
Foto: Håkan Bältsjö, Himingläva hantverkslag

Production of a stem for a ship.
Photo: Håkan Bältsjö, Himingläva hantverkslag

Livet på landsbygden Rural Life

I hemländerna var vikingarna bönder, jägare och fiskare som försörjde sig på samma sätt som sina förfäder. Dessa människor tillverkade handlarnas varor och försedde vikingatågen med skepp. De såg även till att det fanns tillräckligt med förråd för att överleva vintrarna när de resande återvände hem.

At home the Norse were farmers, trappers and fishermen, who supported themselves in ways similar to their ancestors. These people were fundamental to the Viking voyages and raids as they were the ones who produced the traders' goods and built the ships. They moreover made sure that there were enough provisions for the winters when the travellers returned home.

Vikingarna sydde skor av skinn med tjockare läder till sulor. Skorna var förbrukningsvaror och byttes ofta ut.

Foto: Cecilia Mellberg
Klädsel: Östra Aros hantverksgille

The Vikings made their shoes from leather. Thicker hides were used for the soles. The shoes were quickly worn out and often swapped for new ones.
Photo: Cecilia Mellberg
Attire: Östra Aros hantverksgille

På detta fält låg den vikingatida handelsstaden Birka.

Foto: Alexandra Sanmark

The Viking town Birka was situated in this field.

Photo: Alexandra Sanmark

Städer Towns

Den ökande handeln gav upphov till många handelsplatser och städer i Norden, Östersjöområdet och Västeuropa. De mest kända är Birka i Sverige, Hedeby i vikingatidens Danmark, Kaupang i Norge, Grobin i Lettland, York i England och Dublin i Irland. Sådana platser skyddades av lokala kungar och hade försvarsanläggningar såsom pålverk i vattnet och omgärdades ibland av jordvallar med befästningstorn. På så sätt kunde städerna ge skydd åt rika handlare.

The growing trade resulted in many trading settlements and towns in Scandinavia, the Baltic region and Western Europe. The most well known are Birka in Sweden, Hedeby in Viking Age Denmark, Kaupang in Norway, Grobin in Latvia, York in England and Dublin in Ireland. Towns like these had the protection of local kings and defences, such as palisades outside their harbours. Some were also surrounded by earth ramparts with protective towers. In this way, towns could provide protection for wealthy traders.

På Birkamuseet finns modellen som visar hur stadsbornas liv kan ha sett sig på vintern.

Foto: Alexandra Sanmark

A model at the Birka museum showing the life of the townspeople during the winter.

Photo: Alexandra Sanmark

Långhuset är en rekonstruktion av ett vikingtida hus i fortet Trelleborg nära Slagelse på västra Själland i Danmark. Fortet hade många byggnader och kunde hysa upp till 800 människor åt gången. Husen byggdes av trä och användes även som stall och verkstäder.

Foto: Maja Jakobsson och Fredrik Badics

This longhouse is a reconstruction of one of the Viking Age houses of the fortress Trelleborg near Slagelse in Western Zealand, Denmark. The fortress could house up to 800 people. The longhouses were built entirely from wood and were also used as stables and workshops.

Photo: Maja Jakobsson and Fredrik Badics

Det fanns tre världar för de döda: Hel, gravhögarna och Valhall. Till Hel kom de som inte dog i strid. Efter döden stannade en del kvar i sina gravhögar och kunde vid vissa tillfällen kallas tillbaka till de levandes värld av sina släktingar. Valhall var Odens festsal för döda krigare. Varje morgon gick krigarna till Idavallen där de roade sig med att slåss mot varandra. När skymningen föll helades de skadade och de döda återuppstod. Sedan började nattens festligheter. Krigarna serverades fläsk från grisen Särimmer och mjöd från geten Heidrun. Särimmer slaktades varje kväll och så länge alla hans ben samlades ihop efter festen, återuppstod han varje morgon och kunde återigen slaktas.

There were three worlds for the dead: Hel, the burial mound and Valhalla. Hel was the place for those who did not die in battle. After death some people remained in their burial mounds and could at times be called back to the world of the living by their relatives. Valhalla was Odin's feasting hall for slain warriors. Every morning the warriors went to a plain named Idavoll where they entertained themselves by fighting each other. At dusk, the injured warriors were magically healed and the dead awoken. Afterwards, their night-long feast began. A feast consisting of pork from the pig Sæhrimnir and mead from the goat Heidrun. Sæhrimnir was slaughtered every evening, and as long as all of his bones were collected after the meal, he came back to life in the morning, ready to be eaten yet again.

Enligt sagorna kristnades Island år 1000 efter ett beslut på alltinget. Ungefär så här kan de första kyrkorna på Island ha sett ut. Det här är kyrkan i Núparstaðir på södra Island.

Foto: Alexandra Sanmark

According to the sagas Iceland was christianized in 1000 AD after a meeting of the Althing. The early churches in Iceland may have been similar to this one. This church is situated at Núparstaðir in southern Iceland.

Photo: Alexandra Sanmark

Kristmandet The Christianization

Skandinaviens omvändelse till kristendomen var en utdragen process som tog flera hundra år. Nordborna kände till kristendomen långt tidigare än vikingatiden genom sina resor och handel. Antalet kristna nordbor växte ända tills de nordiska länderna kristnades officiellt av de styrande runt år 1000. Därefter organiserades kyrkan med biskopssäten och socknar, Det ses som slutet på vikingatiden.

The Conversion of Scandinavia was a process that spanned several hundred years. The Norse knew of Christianity long before the Viking Age through travel and trade. The number of Christians increased until Scandinavia and Iceland were officially christianized by the ruling classes around 1000 AD. From then on a more organised Church with bishoprics and parishes started to emerge. This is considered the end of the Viking Age.

Ansiktet på runstenen har tolkats som antingen Jesus eller Oden.
Foto: Fredrik Sundman

The face on this rune stone has been interpreted as either Jesus or Odin.
Photo: Fredrik Sundman

Ansgarskorset på Birka restes år 1834 till minne av Ansgar, den första historiskt kända missionären i Sverige. Han kom till Skandinavien från Frankerriket i början av 800-talet.

Foto: Alexandra Sanmark

The cross of Ansgar was erected at Birka in 1834 in memory of Ansgar, the first missionary known to have visited Sweden. He came from Frankia to Scandinavia in the early 9th century.

Photo: Alexandra Sanmark

